

Sygn. akt IX U 1210/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Nowak
Protokolant:	Wioleta Potrzásaj

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania **P. G. (G.)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale ./.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury górniczej

na skutek odwołania **P. G. (G.)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 7 sierpnia 2018 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy

do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie

art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od daty złożenia wniosku,

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, oddalając wniosek w pozostałej części.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1210/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 7.8.2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu P. G. (G.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%. Obliczony przez organ

rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 229,66 %.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się (...)

Od 30.11.1993r. jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1/1984-12/1987. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 376,99 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu.

(...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe)

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1974-1993, z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za lata 1969-1979 w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, a także o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych z uwzględnieniem obowiązujących w tym okresie uregulowań płacowych, przy pominięciu dodatków zmianowych, dodatku niebezpiecznego i 14 pensji, wynosi 272,31 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego i świadków J. J. i T. R., protokół elektroniczny, k. 18, akta spraw sądowych IX U 2012/16 i IX U 2544/16, opinia biegłego z zakresu emerytur, rent Z. G., k. 21-60 akt)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonywujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie zakwestionowały opinii biegłego z zakresu emerytur i rent i nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy

nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%, a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie jemu emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego z zakresu emerytur i rent Z. G., który na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1969-1979, a następnie obliczył najkorzystniejszy wwpw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 272,31 % okazał się być wyższy od 250% i dlatego może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej.

Sąd w pełni podzielił opinię biegłego, gdyż jest rzetelna, szczegółowo uzasadniona, zgodna ze zleceniem sądu.

Strony, w tym również organ rentowy nie zakwestionował opinii biegłego sądowego w żadnym zakresie.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 360,00zł na rzecz ubezpieczonej tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, uznając, iż wynagrodzenie rady prawnego w podwójnej wysokości uzasadnione jest wkładem pełnomocnika w rozstrzygnięcie sprawy (uczestnictwo w rozprawach sądowych, opłaty pocztowe) oddalając wniosek w pozostałej części.

Sędzia